

سلیمان

پدر من کجاست؟

کودک شیرین زبانی دارای نبوغ فوق العاده است. آثارهوش
و ذکاوت و عقل از چهره درخشان وی هویداست و رفتار عاقلانه او سبب
شده است که زبانزد خاص و عام گردد.

آری اینهمه آثار بزرگواری و عظمت سلیمان زمینه نفوذ در دل
داود را فراهم ساخته بود، و داود این فرزند شیرین زبان را بسیار دوست
میداشت. داود مدت‌ها است فکر می‌کند که مرگم نزدیک شده است و چند
صبح دیگر بواحی خاموشان رسپارخواهم شد. راستی مگر من از آدم
و نوح و ابراهیم مهمتر هستم؟ آیا آنان با آنهمه قدرت و عظمت جان
شیرین را تقدیم پیکاجل نکردند؟ او آیا این تن خاکی را در راه رضای
خدا نایود نساختند؟ او آیا کنون زیر خاک نیارمیده‌اند؟ جای دوری
نروم پدر من کجاست؟ پدرم زیر خاک خوابیده است. آیا من خونم از
خون آنان رنگین تراست؟ و یا آنکه عظمت و تشکیلات من سرآمد
آنهاست؟ راستی اگر نوح پس از صدها سال زنده ماند من هم زنده خواهم
ماند. و اگر پیکاجل اورارها کرد مرانیز فراموش خواهد کرد.

ولی معهد من کیست؟

خدایا مرگ من نزدیک شده است و ملت من محتاج رهبر و راهنمای

هستند تامسائل دینی و وظائف اجتماعی خود را بیاموزند و بحقائق آن آشنا گردند. بار خدا یا هر چند همسر من بیشنها دو لیعهدی را برای آن فرزندم که بزرگتر است مینماید ولی فرزندان بزرگم کم عقلند و فرزند عاقل من سلیمان کوچک است و افکار کوتاه زیر بار کوچک نمی‌رود، میترسم جان شیرین فرزند عزیزم فدای ولایته‌دی وی گردد.

نه، من فرزند عزیزم را بولایت عهدی بر نمی‌گزینم تا حسادت دیگران تحریک شود و این بود سازند و داغش را بدل من بگذارند. من باید کسی را ولیعهد خود قراردهم که خدای جهان آفرین قبول کند و رفاه و آسایش ملت را همراه داشته باشد. من باید کسی را برای ولایته‌دی خود بزرگزینم که توهه‌های رنج‌دیده اورا بپسندند و پشتیبانی وی باشند: زیرا:

طیبین دله‌نانه شد آهسته آهسته رساتر گر شود این ناله هافریاد می‌گردد آری من باید ملت را از دست ولیعهد خود راضی نگهداش و کوچکترین سوزه‌ای برای کوبیدن و نابود کردن وی بدهست ملت ندهم.

آه! مردم عاقلند و رهبر عاقل و باهوش میخواهند زعیم دلسوز و مهر بان میخواهند. بچه‌من کوچک است و شاید نتواند مملکت را اداره کند و احکام خدارا اجراء نماید. آری فرزندم کوچک است و میترسم مگس‌صفتان اطراف وی را بگیرند و او را سرگرم عیش و لذت نمایند و نور دیده‌ام از ستم دیدگان و گر سنگان باز بماند و بخوشگذرانی مشغول گردد و همین خوشگذرانی است که زمینه نابودی وی را فراهم می‌کند زیرا گفته‌اند:

اذا غــدا ملک باللهــ و مشغلاــ فاحــکم على ملــکــهــ بالــوــيــلــ والــحــربــ

«هر گاه زمامداری اسیر خوشگذرانی و هوا و هوس کردید درباره حکومت وی غیر از جنگهای داخلی و فشار طبقاتی و فشار زندگی پیش - بینی نکن.»

بار خدا یا ! چه کنم ؟ تمايل لذات زندگی از یکسو سلیمان مرا تهدید میکند و افکار کوتاهی که زیر باروی نمیروند از سوی دیگروی رامی فشارد ولی مصیبت بالاتر این است که اگر سلیمان کوچک راولیعهد خودسازم ممکن است در علم اجتماع و سیاست پخته نباشد و چون ممالک دیگر در ار کان حکومت وی نفوذ کمتد و مملکت ما بدست دیگران است عمار شود .

آری آنگاه که کودک و یا کودک صفتان بمسند حکومت بنشینند و اختیار امور را بدست گیرند نقشه ها و عملیات آنان کودکانه است و آینده خوش برای آن ملت ها پیش بینی نخواهد شد .

بهتر این است فرزندانم را امتحان کنم عقل آنان را آزمایش کنم هوش و ذکاء آنها را بسنجم ولا یقین رین آنها را که دلسوز اجتماع است و بفکر خوشگذرانی و فشار مظلومین و بینوایان و ... نیست و لیعهد خود گردانم .

داود با این گونه افکار دست بگریبان بود ، تا شاید بتواند مشکل و لیعهدی را حل سازد ، و یکی از فرزندانش را که مورد قبول ملت و رضایت خداست برای این مقام بر گزیند .

کودک ۱۹ ساله

ایلیا و یوحنایا بایکدیگر نزاع دارند و با تفاق یکدیگر وارد منزل داود شدند تا وی نزاع آنرا اصلاح کند .

آری محکمه قضاوت انبیاء بدون تشریفات است و هر چه زودتر نزاعهارا فیصله میدهد و طرفین نزاع را از محاکمه و باز جوئی خسته نمیکنند ، و بدنبال آن حقوقشان را تضییع نمی نمایند .
 ایلیا: ای داودمن زراعتی داشته ام که حاصل آن ببار آمده و موقع جمع - آوری آن رسیده بوداین شخص حیوانات خود را شبانه رها کرده و ثمره یکسال زحمات مر از بین برده ، واثری از آن باقی نگذاشته است (۱)
 آری ایلیار است میگوید بفکر پرونده سازی و حیله گری و دروغ -
 بستن بیو حنا نیست و منظور وی از این سخنها و شکایت اودفاع از حق خویش است و میخواهد حق خود را اثبات کند تا ظالمین دیگر بفکر ستمگری و تجاوز به حقوق مظلومین دیگر نیفتند .
 راستی اگر ستمدید گان زیر بار ظلم نمیرفتند و باصطلاح تن به «انظام» نمیدادند ستمگران دست خود را بظلم و ستم دراز نمیکردند و جرئت بیشتری در عملیات خود پیدا نمینمودند .

ایلیاشکایت خود را کرد و داده شد و یو حنادر مقابل استدلالات شاکی سخن نگفت و با سکوت خود که علامت تصدیق بود محکومیت خود را اعلام کرد .   **کتابخانه مدرسه فرهنگیه قم**

داود در مقابل طرفین نزاع قرار گرفته و سخن ایلیا را شنیده و سکوت یو حنا را دیده است داود میخواهد هر چه زودتر نزاع آنان را فیصله دهد و آنان را بزندهگی خود باز گرداند .

داود فکر کرد که تا کنون حکم الهی این بوده است ، که هر کس مال کسی را تلف کرد باید غرامت بدهد و توان محصل از دست رفته

(۱) اذیحکمان فی الحرج . . . (انبیاء آیه ۷۹)

ایلیا معادل حیوانات یو حنا است نتیجه این مقدمات حسی بود که داود را بر آنداشت که بگوید : ایلیا باید گوسفندان یو حنارا بگیرد . تا جبران خسارت وی بشود .

آری داود طبق قانون الهی حکم میکند و نمیخواهد سود شاکی را در نظر بگیرد تا از وی سودی بپرد . داود نمیخواهد طبق حکم خدا عمل کند ، و در حکم او هوا و هوسراه ندارد ولی بدون تردید این حکم هستی یو حنارا از بین میبرد وزندگی وی نابود میگشت .
 گرچه گاهی فرشته عدالت ! چشم پیدا میکند و یکطرف میزان عدالت را میچر باند و طرف زور و پول و مقام را بیشتر مینگرد ، ولی داود بدون داشتن آرم فرشته عدالت ! و فریاد از عدالت پروری ، بفکر اجراء عدالت و آسایش ملت خویش است .

سلیمان که طفلکی خردسال و در سنین ۱۱ سالگی است کنار کرسی قضاوت پدر نشسته است روی بدداود نموده گفت : پدر جان ! حکم این نزاع این است که گوسفندان را بصاحب زراعت سپارند تا از شیر و پشم آنها استفاده کند و زمین را بصاحب گوسفندان بسپارند تا بزراعتش همت گمارد و آنگاه که در سال آینده زمین بحالات اول باز گشت گوسفندان را باز گردانند و زمین را بازستانند . (۱)

آری حکم خدا تا کنون چنین بود که توان بگیرند ولی اکنون بکوکد یازده ساله که زمینه نبوت در او فراهم است الهام میشود که حکم

خدا عوض شده و باید طبق حکم جدید عمل گردد. (۱) راستی سلیمان بایک قضاوت کوچک ثابت کرد که عقل و هوش و ذکاوت من سر آمد فرزندان داود است. وعلاوه، با اینکه کودک یازده ساله‌ای بیش نیستم مقرب درگاه خدا هستم و او من حکم جدید خود را ابلاغ می‌کند.

سلیمان با همین عمل کوچک اثبات کرد که لایق جانشینی داود است و میتواند در عین کودکی منصب سلطنت و ریاست دینی بنی اسرائیل را عهده دارشود و با کمال قدرت و اراده بدون اعمال هوی و هوس آنرا اداره کند.

برگرسی قضاوت!

بانوئی عفیف که از نعمت حسن و جمال بی‌هره نبود برای احراق حق خود پیش قاضی آمد، تا حق خود را بوسیله‌هی بازستاندولی غافل از اینکه قاضی چشم چران است و اسیر حسن و جمال وی می‌گردد و نه تنها نمیتواند حق خود را بوسیله‌هی بازگیرد، بلکه وسیله اعدام خویش را فراهم می‌سازد.

آری آنگاه که مناصب و مقام‌ها بدبست ناالهان افتاده‌زاران ناموس و مالهای فراوانی باید بقدای مقدمشان گردد.

بانو: من برای احراق حق خود پیش تو آمده‌ام تا حق مرا از طرف بستانی و بمن بازگردانی.

قاضی: من در راهنمائی تو و بدبست آوردن حقوقت کوتاهی نخواهم کرد ولی شما هم . . .
(بقيه دارد)

(۱) مجمع البيان ج ۷ صفحه ۵۷ آیه ۸۰ (فقه مناجا سلیمان . . .) و تفسیر مقنیات الدر در ج ۷ صفحه ۱۷۵